

การตรวจวิเคราะห์การปนเปื้อนของ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ที่แยกจาก เนื้อสัตว์ในตลาดสด อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

The Detection of Salmonella spp. and Salmonella Enteritidis, Isolated from Raw Meats in Fresh Markets, Mueang Loei District, Loei Province

ศศิวิมล โสภาวัฒน์*, สันติราช ทองภู**, นครินทร์ คำสุนันท์**, ปิยะพงษ์ ชุมศรี***, พัชรีย์ พรรษา*** และ ชลธิชา จินาพร*** Sasiwimon Sopawat¹, Santirat Thongphu¹, Nakarin khamsunan¹, Piyapong Choomsri², Patcharee Pansa³ and Chontichar Jinapon⁴

E-mail: sb6340242105@lru.ac.th*, sb6340242106@lru.ac.th**, sb6340242112@lru.ac.th**, choomseer@gmail.com***, patchareepansa@gmail.com*** and chontichar.jin@lru.ac.th***

โทรศัพท์: **09-8691-5176**¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจวิเคราะห์การปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ที่แยก จากเนื้อสัตว์ในตลาดสด อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 โดยทำการเก็บตัวเนื้อสัตว์ แบบสุ่มตัวอย่างละ 300 กรัม จำนวน 3 ชนิด ได้แก่ เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อวัว จากตลาดสด 3 แห่ง เก็บตัวอย่างจำนวน 3 ครั้ง รวม ทั้งสิ้น 27 ตัวอย่าง จากการตรวจวิเคราะห์ขั้น non selective enrichment ขั้น selective enrichment และ ขั้น selective plating พบเชื้อที่คาดว่าเป็นเชื้อ Salmonella spp. จำนวน 78 ไอโซเลต จากตัวอย่างจำนวน 17 ตัวอย่าง (ร้อยละ 62.96) จากนั้นทำการ ตรวจขั้นยืนยันผลด้วย 1. วิธี conventional method โดยการตรวจสอบสัณฐานวิทยาของเชื้อด้วยการย้อมสีแบบแกรม (Gram's staining) 2. การทดสอบทางชีวเคมีด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ triple sugar iron agar (TSI) และอาหารเลี้ยงเชื้อ motility indole lysine medium (MIL) และ 3. การตรวจวิเคราะห์ทาง serological test ด้วยวิธี agglutination test โดยใช้ Salmonella polyvalent O-antigen A-I antiserum เพื่อยืนยันในระดับสกุล และ Salmonella polyvalent O-antigen group D เพื่อยืนยันในระดับซีโรวาร์ และทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ Chi-square Test ผลการศึกษา Salmonella spp. จำนวน 78 ไอโซเลต พบยืนยันเป็นเชื้อ Salmonella spp. จำนวน 30 ไอโซเลต (ร้อยละ 38.46) ในจำนวนนี้พบเป็นเชื้อ Salmonella Enteritidis จำนวน 17 ไอโซเลต (ร้อย ละ 21.79) อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ตามประเภทของเนื้อสัตว์แล้ว พบตัวอย่างเนื้อวัวมีการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. มาก ที่สุดร้อยละ 88.89 รองลงมาคือเนื้อไก่พบปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ร้อยละ 55.56 และเนื้อหมูพบการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ร้อยละ 44.44 ตามลำดับ โดยเมื่อตรวจยืนยันในระดับซีโรวาร์ พบการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella Enteritidis จากเนื้อวัว เนื้อไก่ และเนื้อหมู ที่ร้อยละ 66.67, 44.44 และ 22.22 ตามลำดับ ข้อมูลจากผลการศึกษาดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรค Salmonellosis และการตัดสินใจข้องผู้บริโภค ในการเลือกซื้อเนื้อสัตว์รวมถึงเลือก วิธีการประกอบอาหารเพื่อความปลอดภัย

คำสำคัญ: Salmonella spp., การปนเปื้อน, เนื้อสัตว์, ตลาดสด

ำนักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฦเลย

³นักวิทยาศาสตร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Abstract

The objective of this research was to analyze the contamination of Salmonella spp. and Salmonella Enteritidis isolated from raw meats in fresh markets Mueang Loei District, Loei Province, during April until August, 2023. By random collecting samples of 300 grams each, 3 types of meat, including pork, chicken, and beef, from 3 fresh markets, collecting samples 3 times, totaling 27 samples, After analysis by the non-selective enrichment step, the selective enrichment step, and the selective plating step. A total of 78 isolates expected to be Salmonella spp. were found from 17 samples (62.96%). Then these isolates were confirmed by 1. conventional method by Gram's staining 2. Biochemical test using triple sugar iron agar (TSI) and motility indole lysine medium (MIL) and 3. Serological analysis using agglutination test using Salmonella polyvalent O-antigen A-I antiserum to confirm at the genus level and Salmonella polyvalent O-antigen group D to confirm at the serovar level and statistical analysis was performed using Chi-square test. Results of the study of 78 Salmonella spp. Isolates were found to be Salmonella spp., 30 isolates (38.46%). In these numbers, 17 isolates (21.79%) were found to be Salmonella Enteritidis. However, when analyzed by type of meat, beef samples were found to be contaminated with Salmonella spp. the most at 88.89 percent, followed by chicken meat was contaminated with Salmonella spp. at 55.56 percent and pork was contaminated with Salmonella spp. 44.44 percent respectively. The lastly, confirmed at the serovar level Salmonella Enteritidis contamination from beef, chicken, and pork was found at 66.67%, 44.44%, and 22.22%, respectively. Information from this study can be used as a guideline for monitoring the spread of disease. Salmonellosis and consumer decisions when purchasing meat and choosing cooking methods for safety

Keywords: Salmonella spp., contamination, meat, fresh market

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันเนื้อสัตว์ที่จำหน่ายในตลาดสดบางครั้งอาจไม่ปลอดภัยสำหรับผู้ริโภค เนื่องจากมีการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ที่เป็น สาเหตุของโรคทางเดินอาหาร โดยองค์การอนามัยโลกได้ให้ความสำคัญกับเชื้อกลุ่ม Salmonella spp. ที่พบได้ทุกประเทศทั่วโลก (Mead et al., 1999) จึงเป็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสาธารณสุข จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในปี พ.ศ.2560 ของสำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พบผู้ป่วยโรคอาหารเป็นพิษหรือท้องร่วงจากการติดเชื้อจุลินทรีย์เฉลี่ย 104.64 คนต่อประชากรแสนคน ซึ่งใน จำนวนนี้มีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากเชื้อ Salmonella spp. โดยเฉพาะ Salmonella enterica subsp. enterica serovar Enteritidis (S. Enteritidis) (ฌาณพรรธน์ ศรีธาดา, 2561 อ้างอิงมาจาก สำนักระบาดวิทยา, 2560) โดยเป็นแบคทีเรียที่ทำให้เกิดโรค Salmonellosis โดยผู้ป่วยจะมีอาการปวดท้อง ท้องร่วงรุนแรง คลื่นไส้ อาเจียน และมีไข้ (พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์, 2556) ปวดศีรษะ หรือเกิดการติดเชื้อในกระแสเลือด ทำให้โลหิตเป็นพิษและอาจถึงแก่ชีวิตได้ในรายที่มีการติดเชื้อ (ยุทธพงษ์ ศรีมงคล และคณะ, 2555, มารุต เชียงเถียร และคณะ, 2552, เพ็ญนภา มัธยมพงศ์, 2551) ซึ่งมีการประมาณการณ์ ร้อยละ 75 ของกลุ่มผู้ป่วยโรค Salmonellosis เกิดจากการรับประทานอาหารที่มีเชื้อปนเปื้อนในเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์เช่น เนื้อสุกร วัว ไก่ ไข่ไก่ และนม (Galton et al., 1968) โดยมีรายงานว่าในแต่ละปีทั่วโลกจะมีผู้เจ็บป่วยเนื่องจากติดเชื้อ *Salmonella* spp. ประมาณ 80.5 ล้านคน (Scallan et al., 2011) อย่างไรก็ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2562 ปี 2563 และ 2564 พบร้อยละ การพร่ระบาด ที่ร้อยละ 3.80, 3.43 และ 8.86 ตามลำดับ (สำนักระบาดวิทยา, 2565) การแพร่กระจายของเชื้ออาจเกิดขึ้นใน กระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ตั้งแต่ การเลี้ยงสัตว์ในฟาร์ม กระบวนการฆ่าที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ขาดความระมัดระวังในการนำเครื่องในออก จากซากทำให้มีมลสัตว์มาสัมผัสกับเนื้อ การใช้เครื่องมือ มีด เขียงที่สกปรก หรือขาดความเอาใจใส่ทำความสะอาด น้ำที่ใช้ใน กระบวนการเลี้ยงสัตว์ และน้ำที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์ไม่มีความสะอาดที่เพียงพอทำให้เสี่ยงต่อการปนเปื้อนของเชื้อ (เดชา สิทธิกล และ สรรเพชญ อังกิติตระกูล, 2554) ส่งผลให้เกิดการปนเปื้อนเชื้อ Salmonella spp. ในเนื้อสัตว์ที่จำหน่ายให้ผู้บริโภค (บัณฑูรย์ ตระการ วีระเดช, 2550) ดังนั้นการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของเชื้อ *Salmonella* spp. ในเนื้อสัตว์ที่จำหน่ายตามท้องตลาดจึงเป็นสิ่งจำเป็น อย่างไรก็ตามจากการศึกษาข้อมูลพบว่ายังไม่มีรายงานการศึกษาการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ในเนื้อสัตว์ประเภทต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมืองเลย จังหวัดเล[ี]ย มาก่อน ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการปนเชื้อของ Salmonella spp. ที่แยกจากเนื้อสัตว์

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2567 "วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา Soft Power ท้องถิ่นสู่การสร้างสรรค์ระดับสากล"

ในตลาดสด อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นข้อมูลแก่ผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกซื้อเนื้อสัตว์ และยัง สามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการเฝ้าระวังการปนเชื้อของ Salmonella spp. ในเนื้อสัตว์ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อตรวจวิเคราะห์อัตราการปนเปื้อนของเชื้อ *Salmonella* spp. และ *Salmonella* Enteritidis ที่แยกจากเนื้อสัตว์ใน ตลาดสด อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเก็บตัวอย่าง

ทำการเก็บตัวอย่างเนื้อสัตว์ จำนวน 27 ตัวอย่าง ได้แก่ เนื้อไก่ เนื้อหมู และเนื้อวัว จากตลาดสด 3 แห่ง ในเขต อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย (9 ตัวอย่าง ต่อการเก็บ 1 ครั้ง) ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2566 โดยเก็บตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 3 ครั้ง (ระยะเวลาห่างกันครั้งละ 2 เดือน) ซึ่งตัวอย่างจะต้องมีน้ำหนักรวมไม่น้อยกว่า 300 กรัม ตามวิธีของ Bacteriological Analytical Manual (BAM) (U.S. Food and Drug Administration) นำตัวอย่างที่ได้ติดฉลากรายละเอียด และเก็บในกล่องเก็บ ความเย็นที่มีอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำกลับมาตรวจวิเคราะห์เชื้อ Salmonella spp. ที่ห้องปฏิบัติการภายใน 6 ชั่วโมง

2. การตรวจหาเชื้อ Salmonella spp.

2.1 การตรวจวิเคราะห์ขั้น non selective enrichment

ชั่งตัวอย่าง 25 กรัม ใส่ใน tryptic soy broth (TSB) ปริมาตร 225 มิลลิลิตร จะได้ระดับความเจือจางที่ 10⁻¹ และเขย่าผสมให้เข้ากัน เป็นเวลา 2 นาที นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (Lee et al., 2015)

2.2 การตรวจวิเคราะห์ขั้น selective enrichment

นำเชื้อที่ผ่านการเพิ่มจำนวนใน non selective enrichment ปริมาตร 1 ml ย้ายลงในอาหาร 5-tetrathionate broth (TTB) ปริมาตร 10 ml และอีก 1 ml ย้ายลงในอาหาร rappaport-vassiliadis soy broth ปริมาตร 10 ml บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

2.3 การตรวจวิเคราะห์ขั้น selective plating

นำเชื้อจากขั้นตอน selective enrichment จำนวน 1 loop full มา streak ลงบน selective agar ชนิด Salmonella-Shigella agar และ brilliant green bile agar นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ทำการ คัดเลือกโคโลนีที่คาดว่าจะเป็นเชื้อ Salmonella spp. โดยทั่วไปเชื้อ Salmonella spp. บนอาหารเลี้ยงเชื้อ Salmonella-Shigella agar จะเกิดโคโลนีสีดำตรงกลาง เนื่องจากการที่เชื้อ Salmonella spp.จะสามารถใช้ thiosulphate ซึ่งให้ผลผลิตเป็นสาร sulfite และแก๊สไฮโดรเจนซัลไฟด์ เมื่อทำปฏิกิริยากับเหล็ก (ferric) จึงทำให้เกิดเป็นสีดำ ในส่วนเชื้อ Salmonella spp. บนอาหารเลี้ยงเชื้อ brilliant green bile agar จะมีโคโลนีสีแดงรอบ ๆ พื้นสีแดงใส เนื่องจากเชื้อ Salmonella spp.จะไม่สามารถใช้น้ำตาลแลคโตสได้ จากนั้นทำการเก็บเชื้อโดยการนำไป streak บนอาหารเลี้ยงเชื้อ nutrient agar slant เป็นการ stock culture

3. การตรวจขั้นยืนยันผล (confirmation test)

3.1 การย้อมสีแกรม (Gram's staining) เพื่อตรวจสอบสัณฐานวิทยาของเชื้อ

ทำโดยหยดน้ำลงบนแผ่นสไลด์ 1-2 หยด เขี่ยเชื้อที่ต้องการ smear ลงบนสไลด์แล้วปล่อยทิ้งไว้ให้แห้ง จากนั้น นำสไลด์ไปผ่านเปลวไฟพอให้อุ่น เพื่อเป็นการตรึงเชื้อ (fix) ให้ติดแน่นกับสไลด์ หยดสี crystal violet ให้ท่วมรอย smear นาน 1 นาที ชะสไลด์ด้วยน้ำกลั่น เหสีทิ้ง หยด 95% ethyl alcohol ทิ้งไว้นาน 20 วินาที ชะสไลด์ด้วยน้ำกลั่น และนำไปส่องภายใต้กล้องจุลทรรศน์ที่กำลังขยาย 1,000 เท่า

3.2 การตรวจยืนยันทางชีวเคมี (Biochemical test)

3.2.1 การทดสอบด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ triple sugar iron agar (TSI)

นำเชื้อมาทดสอบโดยใช้ needle streak ลงที่ผิวหน้าของหลอดอาหาร slant จากนั้น จึงทำการแทง (stab) ลงสู่ส่วนล่างของหลอดอาหาร (butt) บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง แล้วสังเกตการเปลี่ยนสีของ อาหารที่บริเวณ slant และก้นหลอด (butt) โดยเชื้อ *Salmonella* spp. แปลผลได้ดังนี้ Slant (K), Butt (A), G (+) และ H₂S (+)

3.2.2 การทดสอบด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ motility indole lysine medium (MIL)

โดย stab เชื้อทดสอบลงไปในอาหาร MIL บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 - 48 ชั่วโมง จากนั้นหยดสารละลาย Kovac's reagent ลงบนผิวหน้าอาหาร 0.2 - 0.3 มิลลิลิตร แล้วสังเกตการเกิดวงแหวนสีแดง โดยเชื้อ Salmonella spp. ให้ผลเป็นลบ เนื่องจากไม่สามารถสร้างสารอินโดล (indole) จากกรดอะมิโน tryptophan ได้ เมื่อหยดสารละลาย Kovac's reagent ลงไปในหลอดอาหารจึงไม่เกิดวงแหวนสีแดง และดูความสามารถในการเคลื่อนที่ของเชื้อที่แพร่กระจายออกจาก รอย stab ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ว่า เชื้อดังกล่าวมีแฟลกเจลลา (flagella) โดยเชื้อ Salmonella spp. ให้ผลเป็นบวก

3.3 การตรวจวิเคราะห์ทาง serological test ด้วยวิธี agglutination test

3.3.1 การตรวจเพื่อยืนยันในระดับสกล

นำเชื้อทดสอบมาทำปฏิกิริยา agglutination ร่วมกับ *Salmonella* polyvalent O-antigen A-I antiserum โดยเชื้อ *Salmonella* spp. จะให้ผลบวกภายใน 10 วินาที (เกิดการตกตะกอนของเชื้อ)

3.3.2 การตรวจเพื่อยืนยันในระดับซีโรวาร์

นำเชื้อทดสอบมาทำปฏิกิริยา agglutination ร่วมกับ *Salmonella* polyvalent O-antigen group D โดย เชื้อ *Salmonella* Enteritidis จะให้ผลบวกภายใน 10 วินาที (เกิดการตกตะกอนของเชื้อ)

4. การวิเคราะห์ผลทางสถิติ

ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้หลักการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ผลการทดลองโดยใช้ Chi-square Test โดยใช้ช่วงค่า ความเชื่อมั่นที่ 95% (95% Confidence intervals) และประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Statistical Package for Social Science (SPSS)

ผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาคุณภาพทางจุลชีววิทยาในตัวอย่างเนื้อสัตว์จำนวน 27 ตัวอย่าง ได้แก่ เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อวัว จากการตรวจ วิเคราะห์ขั้น non selective enrichment ขั้น selective enrichment และ ขั้น selective plating พบเชื้อที่คาดว่าเป็นเชื้อ Salmonella spp. จำนวน 78 ไอโซเลต จากตัวอย่างจำนวน 17 ตัวอย่าง (ร้อยละ 62.96) จากนั้นทำการตรวจขั้นยืนยันผลด้วย 1. วิธี conventional method โดยการตรวจสอบสัณฐานวิทยาของเชื้อด้วยการย้อมสีแบบแกรม (Gram's staining) 2. การทดสอบทาง ชีวเคมีด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ triple sugar iron agar (TSI) และอาหารเลี้ยงเชื้อ motility indole lysine medium (MIL) และ 3. การ ตรวจวิเคราะห์ทาง serological test ด้วยวิธี agglutination test โดยใช้ Salmonella polyvalent O-antigen A-I antiserum เพื่อยืนยันในระดับสกุล และ Salmonella polyvalent O-antigen group D เพื่อยืนยันในระดับสีโรวาร์ ผลการศึกษา Salmonella spp. จำนวน 78 ไอโซเลต พบยืนยันเป็นเชื้อ Salmonella spp. จำนวน 30 ไอโซเลต (ร้อยละ 38.46) (ดังตารางที่ 1) ในจำนวนนี้พบ เป็นเชื้อ Salmonella Enteritidis จำนวน 17 ไอโซเลต (ร้อยละ 21.79) (ดังตารางที่ 2) อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ตามประเภทของ เนื้อสัตว์แล้ว พบตัวอย่างเนื้อวัวมีการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. มากที่สุดร้อยละ 88.89 รองลงมาคือเนื้อไก่พบปนเปื้อนของ เชื้อ Salmonella spp. ร้อยละ 55.56 และเนื้อหมูพบการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ร้อยละ 44.44 ตามลำดับ โดยเมื่อ ตรวจยืนยันในระดับสีโรวาร์ พบการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella Enteritidis จากเนื้อวัว เนื้อไก่ และเนื้อหมู ที่ร้อยละ 66.67, 44.44 และ 22.22 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 1 ปริมาณเชื้อ Salmonella spp. ที่พบในตัวอย่างเนื้อสัตว์ทั้ง 3 ชนิด

ตลาด	เนื้อสัตว์	จำนวน เชื้อ Salmonella spp. ที่ตรวจพบ ในการเก็บตัวย่างแต่ละครั้ง			จำนวน เชื้อ Salmonella spp. ที่ตรวจพบ ในเนื้อสัตว์	รวม	Incidence (%)	
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ทพรรงพบ เฉเนยสมร		(70)	
	เนื้อหมู	0	1	0	1			
1	เนื้อไก่	0	3	1	4	11/27*	40.74%	
	เนื้อวัว	2	3	1	6			
	เนื้อหมู	0	3	2	5			
2	เนื้อไก่	0	0	1	1	11/25*	44.00%	
	เนื้อวัว	2	2	1	5			
	เนื้อหมู	0	3	0	3			
3	เนื้อไก่	1	0	2	3	8/26*	30.77%	
	เนื้อวัว	0	1	1	2			
		30/78*	38.46%					

หมายเหตุ: * หมายถึงจำนวนเชื้อที่แยกจากตัวอย่างในการเก็บแต่ละครั้ง และคาดว่าเป็นเชื้อ Salmonella spp.

ตารางที่ 2 ปริมาณเชื้อ Salmonella Enteritidis ที่พบในตัวอย่างเนื้อสัตว์ทั้ง 3 ชนิด

ตลาด	เนื้อสัตว์	จำนวน เชื้อ <i>Salmonella</i> Enteritidis ที่ ตรวจพบในการเก็บตัวย่างแต่ละครั้ง			จำนวน เชื้อ Salmonella Enteritidis ที่ตรวจพบ ในเนื้อสัตว์	รวม	Incidence	
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	Enteritidis ทัตรวจพบ เนเนอลตว		(%)	
	เนื้อหมู	0	0	0	0			
1	เนื้อไก่	0	2	1	3	7/25*	28.00%	
	เนื้อวัว	1	2	1	4			
	เนื้อหมู	0	0	2	2			
2	เนื้อไก่	0	0	1	1	6/26*	23.08%	
	เนื้อวัว	1	2	0	3			
	เนื้อหมู	0	2	0	2			
3	เนื้อไก่	0	0	1	1	4/27*	14.81%	
	เนื้อวัว	0	1	0	1			
		17/78*	21.79%					

หมายเหตุ: * หมายถึงจำนวนเชื้อที่แยกจากตัวอย่างในการเก็บแต่ละครั้ง และคาดว่าเป็นเชื้อ Salmonella spp.

ตารางที่ 3 การปนเปื้อนเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ที่แยกได้จากตัวอย่างเนื้อสัตว์ทั้ง 3 ชนิด

ตัวอย่าง	จำนวน ตัวอย่างที่เก็บ	จำนวนตัวอย่างที่พบการปนเปื้อนเชื้อ Salmonella spp.	Incidence	จำนวนตัวอย่างที่พบการปนเปื้อน เชื้อ <i>Salmonella</i> Enteritidis	Incidence
เนื้อหมู	9	4	44.44%	2	22.22%
เนื้อไก่	9	5	55.56%	4	44.44%
เนื้อวัว	9	8	88.89%	6	66.67%

สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS โดยสถิติที่ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา เพื่อหา ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับสถิติเชิงอนุมาน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ของ 1) ชนิดตัวอย่าง (เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อวัว) 2) ตลาด 3 แห่ง 3) เวลาที่แตกต่างกัน 3 เวลา และ 4) เดือนที่แตกต่างกัน 3 เดือน สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ Chi-square Test

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2567 "วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา Soft Power ท้องถิ่นสู่การสร้างสรรค์ระดับสากล"

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างชนิดของเนื้อสัตว์ ตลาด 3 แห่ง การเก็บตัวอย่างแต่ละช่วงเวลา และเดือนที่เก็บ ตัวอย่าง พบว่าเชื้อ *Salmonella* spp. และ *Salmonella* Enteritidis ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 4 -6) และ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังตารางที่ 7)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis จากตัวอย่างเนื้อสัตว์ทั้ง 3 ชนิด

ชนิดตัวอย่าง	Salmo	nella spp.			Salmonella Enteritidis				
	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ²	P-value	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ²	P-value	
เนื้อหมู	27	30.00	2.024	0.332	27	23.53	2.048	0.359	
เนื้อไก่	25	26.67			25	29.41			
เนื้อวัว	26	43.33			26	47.06			

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis จากตลาดทั้ง 3 แห่ง

ตลาด	Salmo	<i>nella</i> spp			Salmonella Enteritidis				
	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	X ²	P-value	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ²	P-value	
ตลาดที่ 1	25	33.67	1.376	0.503	25	41.18	1.362	0.506	
ตลาดที่ 2	26	33.67			26	35.29			
ตลาดที่ 3	27	26.67			27	23.53			

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ในแต่ละช่วงเวลาของการเก็บตัวอย่างเนื้อสัตว์

เวลา	Salmoi	nella spp.			Salmonella Enteritidis				
	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ ²	P-value	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ ²	P-value	
13.00	25	33.67	1.376	0.503	25	41.18	1.362	0.506	
15.30	26	33.67			26	35.29			
07.00	27	26.67			27	23.53			

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบเชื้อ *Salmonella* spp. และ *Salmonella* Enteritidis ในแต่ละเดือนของการเก็บตัวอย่างเนื้อสัตว์

เดือน	เชื้อ Salr	nonella sp	p.		Salmonella Enteritidis				
	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ²	P-value	จำนวนเชื้อทดสอบ (ไอโซเลต)	% ที่พบ	χ²	P-value	
เมษายน	24	16.67	8.385	0.015*	24	11.76	4.663	0.097	
มิถุนายน	27	53.33			27	52.94			
สิงหาคม	27	30.00			27	35.29			

หมายเหตุ * คือ P-value < 0.05

อภิปรายผล

จากการตรวจวิเคราะห์เชื้อ Salmonella spp. ในตัวอย่างเนื้อสัตว์ทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อวัว จากตลาดสด 3 แห่ง ทำการเก็บตัวอย่าง 3 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 27 ตัวอย่าง จากการตรวจวิเคราะห์ขั้น non selective enrichment ขั้นขั้น selective enrichment และ ขั้น selective plating พบเชื้อที่คาดว่าเป็นเชื้อ Salmonella spp. จำนวน 78 ไอโซเลต จากตัวอย่างจำนวน 17 ตัวอย่าง (ร้อยละ 62.96) จากนั้นทำการตรวจขั้นยืนยันผลด้วย 1. วิธี conventional method โดยการตรวจสอบสัณฐานวิทยาของ เชื้อด้วยการย้อมสีแบบแกรม (Gram's staining) 2. การทดสอบทางชีวเคมีด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ triple sugar iron agar (TSI) และ อาหารเลี้ยงเชื้อ motility indole lysine medium (MIL) และ 3. การตรวจวิเคราะห์ทาง serological test ด้วยวิธี agglutination test โดยใช้ Salmonella polyvalent O-antigen A-I antiserum เพื่อยืนยันในระดับสกุล และ Salmonella polyvalent Oantigen group D เพื่อยืนยันในระดับซีโรวาร์ ผลการศึกษาพบเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis มากที่สุดใน เนื้อวัวจำนวน 8 ตัวอย่างจากตัวอย่างเนื้อวัว 9 ตัวอย่าง (ร้อยละ 88.89) อาจเนื่องมาจากเนื้อวัวเป็นเนื้อของสัตว์ที่มีขนาดใหญ่ ดั้งนั้น ในกระบวนการชำแหละจนมาถึงการจัดจำหน่ายหากผู้ขายไม่สามารถจำหน่ายได้หมดภายใน 1 วัน เนื้อเหล่านี้ถูกเก็บไว้ขายในวันถัดไป ้จึงเป็นโอกาสการเพิ่มปริมาณเชื้อ รวมถึงการแพร่กระจายของเชื้อในกลุ่ม *Salmonella* spp. มากยิ่งขึ้น (กรมปศุสัตว์. 2547; ณัฐณิ ชา, 2563) เนื่องจากเชื้อ Salmonella spp. มีความสามารถในการเจริญได้ในช่วงอุณหภูมิที่กว้างระหว่าง 5-47 องศาเซลเซียส จึงเป็น อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เชื้อทนต่อสิ่งแวดล้อมได้ดี รองลงมาคือตัวอย่างเนื้อไก่จำนวน 5 ตัวอย่างจากเนื้อไก่ 9 ตัวอย่าง (ร้อยละ 55.56) ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเชื้อ *Salmonella* spp. โดยเฉพาะ *Salmonella* Enteritidis จะพบมากผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก แต่เนื่องด้วยในตลาด สดมีการวางเนื้อไก่ หรือชิ้นส่วนต่าง ๆ ของไก้ไว้บนถาดน้ำแข็ง ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เนื้อไก่มีอุณหภูมิที่ต่ำ แม้อุณหภูมิดังกล่าวจะไม่ ทำให้เชื้อตายแต่อาจเป็นปัจจัยที่ช่วยชะลอการเจริญของเชื้อ นอกจากนี้เนื้อไก่มักถูกจำหน่ายอย่างรวดเร็วและไม่ถูกเก็บรักษาไว้นาน เหมือนเนื้อวัว ส่วนเนื้อหมูพบเชื้อในตัวอย่างจำนวน 4 ตัวอย่าง จากตัวอย่างเนื้อหมู 9 ตัวอย่าง (ร้อยละ 44.44) ซึ่งมี่ปริมาณที่ใกล้เคียง กับการพบเชื้อในตัวอย่างเนื้อไก่ นอกจากนี้พบว่าจากตัวอย่างเนื้อสัตว์ทั้ง 17 ตัวอ[ี]ย่าง ที่ถูกยืนยันการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ในระดับสกุล เมื่อมาวิเคราะห์ในระดับซีโรวาร์พบเป็นเชื้อ Salmonella Enteritidis มากถึงร้อยละ 70.59 ทั้งนี้โดยทั่วไปเชื้อ Salmonella spp. จะอาศัยอยู่ในลำไส้ของสัตว์เลือดอุ่น สาเหตุของการปนเปื้อนเชื้อ Salmonella spp. อาจเกิดขึ้นในกระบวนการ ผลิตเนื้อสัตว์ ตั้งแต่กระบวนการเลี้ยงสัตว์ในฟาร์ม กระบวนการชำแหละที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ขาดความระมัดระวังในการนำเครื่องใน ออกจากเนื้อสัตว์ ทำให้มีมูลสัตว์มาสัมผัสกับเนื้อ การใช้เครื่องมือ มีด เขียงที่สกปรก หรือขาดความเอาใจใส่ทำความสะอาด น้ำที่ใช้ใน กระบวนการเลี้ยงสัตว์ และน้ำที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์ไม่มีความ สะอาดที่เพียงพอทำให้เสี่ยงต่อการปนเปื้อนของเชื้อ (เดชา สิทธิกล และ สรรเพชญ อังกิติตระกูล, 2554) โดยผลจากการศึกษาในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุศรา ยินยอม และคณะ (2561) ซึ่งได้ ทำการศึกษาการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ในเนื้อสัตว์จากสถานที่จำหน่ายในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ในจังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี ระหว่างปี 2560 และ 2561 พบว่า ในปี 2560 มีความชุกของการปนเปื้อน *Salmonella* spp. ร้อยละ 36.97 และในปี 2561 มีความชุกของการปนเปื้อน *Salmonella* spp. ร้อยละ 32.59 ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siriken et al. (2020) ที่ได้ทำการศึกษาความชุก และการดื้อยาปฏิชีวนะของ เชื้อ Salmonella Enteritidis และ Salmonella Typhimurium ในตัวอย่างเนื้อบดจำนวน 50 ตัวอย่าง และลูกชิ้น 50 ตัวอย่าง ที่ จำหน่ายในรัฐซัมซัน ประเทศตุรกี โดยใช้เทคนิคการเพาะเลี้ยงแบบดั้งเดิม ร่วมกับเทคนิค PCR และทำการทดสอ[้]บการดื้อยาปฏิชีวนะ ของเชื้อที่แยกได้กับยาปฏิชีวนะ 9 ชนิด ซึ่งเชื้อ Salmonella spp. ตรวจพบ (n = 20 ตัวอย่าง 86 ไอโซเลต) ในเนื้อบด 12 ตัวอย่าง และลูกชิ้น 8 ตัวอย่าง เชื้อ S. Enteritidis (n = 12 ตัวอย่าง 24 ไอโซเลต) S. Typhimurium (n = 3 ตัวอย่าง 6 ไอโซเลต) อย่างไรก็ ตามผลการศึกษาครั้งนี้งานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี เลี่ยมทอง (2560) ซึ่งได้ทำการศึกษาความชุกของเชื้อ *Salmonella* spp. ที่แยกจากเนื้อสัตว์ค้าปลีก ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 172 ตัวอย่าง พบว่ามีการปนเปื้อน ี ทั้งหมด 116 ตัวอย่าง โดยมีค่าความชุก 74.6% ซึ่งจากการศึกษา ในตัวอย่างเนื้อสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่วางจำหน่าย พบว่า Salmonella spp. มีค่าความชุกสูงสุด 75.0% ในตัวอย่างเนื้อหมู รองลงมาคือในตัวอย่างเนื้อไก่ 73.3 % และมีค่าความชุกต่ำสุดในตัวอย่างเนื้อวัว 51.9% ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ตรวจวิเคราะห์การปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ที่แยกจากเนื้อสัตว์ในตลาดสด อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 จำนวน 3 ชนิด ได้แก่ เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อวัว จาก ตลาดสด 3 แห่ง รวมทั้งสิ้น 27 ตัวอย่าง ตรวจวิเคราะห์ขั้น non selective enrichment ขั้นselective enrichment และ ขั้น selective plating พบเชื้อที่คาดว่าเป็นเชื้อ Salmonella spp. จำนวน 78 ไอโซเลต ตรวจขั้นยืนยันผลด้วย 1. วิธี conventional method ด้วยการย้อมสีแบบแกรม (Gram's staining) 2. การทดสอบทางชีวเคมีด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ triple sugar iron agar (TSI) และ อาหารเลี้ยงเชื้อ motility indole lysine medium (MIL) และ 3. การตรวจวิเคราะห์ทาง serological test ด้วยวิธี agglutination test โดยใช้ Salmonella polyvalent O-antigen A-I antiserum เพื่อยืนยันในระดับสกุล และ Salmonella polyvalent O-antigen group D เพื่อยืนยันในระดับซีโรวาร์ พบตัวอย่างเนื้อวัวมีการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. มากที่สุด ร้อยละ 88.89 รองลงมาคือเนื้อไก่พบปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ร้อยละ 55.56 และเนื้อหมูพบการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella Enteritidis จากเนื้อวัว เนื้อไก่ และเนื้อหมู ที่ร้อยละ 66.67, 44.44 และ 22.22 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

- 1. ในการตรวจวิเคราะห์เชื้อด้วยวิธี agglutination test ควรเพิ่มชนิดของ polyclonal antibody ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่ม ระดับความน่าเชื่อถือของผลการทดลอง
- 2. เนื่องจากพบการปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. และ Salmonella Enteritidis ในเนื้อสัตว์ทั้ง 3 ชนิด ดังนั้นใน การบริโภคเนื้อสัตว์ ควรปรุงให้สุกด้วยความร้อนก่อนบริโภค

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก กองทุนอุดหนุนการทำโครงการวิจัย (Project) สำหรับนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ประจำปี 2566

เอกสารอ้างอิง

- กรมปศุสัตว์. 2547. ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการบังคับใช้ระบบวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (ระบบ HACCP) สำหรับโรงงานฆ่าสัตว์และโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เพื่อการส่งออก พ.ศ. 2547 . แหล่งที่มา: http://certify.dld.go.th/certify/index.php/th/2016-05-01-14- 47-42/2016-05-03-02-05-13/115-haccp, 1 มกราคม 257.
- ณาณพรรธน์ ศรีธาดา, นฤพล พร้อมขุนทด, สืบชาติ สัจจวาทิต, วิลาวรรณ บุตรกูล และดารณี นาคโอภาส. 2561. รายงานความชุก ของการพบเชื้อ Salmonella spp. ในเนื้อสัตว์จากตลาดสดพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง. ภาควิชาชีววิทยา. คณะวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ณัฐณิชา ตียะสุขเศรษฐ์ และ ณัฐวิทย์ อิ่มมาก. 2563. **การปนเปื้อนเชื้อซัลโมเนลลาในเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์และสถานที่จำหน่าย** เนื้อสัตว์ ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ระหว่างปี 2560-2562. สำนักงานปศุสัตว์เขต 5 กรมปศุสัตว์ จังหวัดเชียงใหม่.
- เดชา สิทธิกล และสรรเพชญ อังกิติตระกูล. 2554. ความชุกของเชื้อซัลโมเนลลาที่แยกได้จากสุกรชากสุกร น้ำใช้ และพนักงานฆ่าสัตว์ ในโรงฆ่าสัตว์ในเขตจังหวัดขอนแก่น. **วารสารสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 21(1): 33-40.
- นุศรา ยินยอม, นฤพล พร้อมขุนทด, สืบชาติ สัจจวาทิต, วิลาวรรณ บุตรกูล, ดารณี นาคโอภาส และศิริวรรณ วิชัย. 2561. **การ** ปนเปื้อนของเชื้อ Salmonella spp. ในเนื้อสัตว์จากสถานที่ จำหน่าย ในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย. สาขาวิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2567 "วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา Soft Power ท้องถิ่นสู่การสร้างสรรค์ระดับสากล"

- บัณฑูรย์ ตระการวีระเดช. 2550. **ตอนที่ 2 การปนเปื้อนเชื้อ Salmonella spp. ในโรงฆ่าสัตว์**. ค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2665, จาก Available:http://th.merial.com/pdf/salmonella2.pdf
- พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์. 2556. Food Network Solution ศูนย์เครือข่ายข้อมูลอาหารครบวงจร. ค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2565, จาก http://www.foodnetworksolution.com/ wiki/word/1123/salmonella.
- เพ็ญนภา มัธยมพงศ์. 2551. **การลดความเสี่ยงของการปนเปื้อนเชื้อซัลโมเนลลาในโรงฆ่าสัตว์ปีก**. ธุรกิจอาหารสัตว์.ก.ค.-ส.ค. 2551. 25(121): 36-45.
- มารุต เชียงเถียร, สุภานันท์ บุญญูกาญจน์ และปราโมทย์ ศรีสังข์. 2552. **การศึกษาสภาวะของเชื้อซัลโมเนลลาของโรงฆ่าสัตว์ ภายในประเทศ ปี 2549-2551**. ค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2565, จาก
 https://certify.dld.go.th/certify/images/research/a24NewCorrected.doc
- ยุทธพงษ์ ศรีมงคล, สมเกียรติ ทองเล็ก, จุฑารัตน์ ศรีณภู, สถาพร เทียมพูล, บัญชาการ เหลาลา และ เผด็จ ผกาศรี. 2555.

 การสอบสวนการระบาดของโรคอาหารเป็นพิษจากการรับประทานเนื้อหมูปนเปื้อนเชื้อ Salmonella group B อำเภอ

 เขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว วันที่ 30 สิงหาคม 4 กันยายน 2554. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
 ประจำสัปดาห์ 2555. 43: 161- 169.
- สุมาลี เลี่ยมทอง. 2559. ความชุกของเชื้อ Salmonella ที่แยกจากเนื้อสัตว์ค้าปลีกในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสาร วิชชามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 1(36): 72-85.
- สำนักระบาดวิทยา. 2565. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวง สาธารณสุข. 50: 19.
- Galton, M.M., Morris, G.K. and Martin, W.T. 1968. *Salmonella* in foods and feeds review of Isolation methods and recommended procedures. US Department of Health, Education, and Welfare.
- Gomez, T.M., Motarjemi, Y., Miyagawa, S., Kaferstein, F.K. and Stohr, K. 1997. Foodborne salmonellosis. World Health Stat 1997(50): 81-9.
- Lee, K., Runyon, M., Herman, T., Phillips, R. and Hsieh, J. 2015. Review of *Salmonella* detection and identification methods: Aspects of rapid emergency response and food safety. Journal Food Control. 47: 264-276.
- Mead, P.S., Slutsker, D.V., McCaig, L.F., Bresee, J.S., Shapio, C., Griffin, P.M. and Teuxe, R.V. 1999. Food-Related Illness and Death in the United Stated. Emerg Infect. 5(5): 607-625.
- Scallan, E., Hoekstra, R.M., Angulo, F.J., Tauxe, R.V., Winddowson, A., Roy, S.L., Jones, J.L. and Griffin, P. 2011.

 Foodborne illness acquired in the United States-Major pathogens. Emerging Infection Disease. 17(1): 7-15.
- Siriken, B., Al, G. and Erol, I. 2020. Prevalence and Antibiotic Resistance of Salmonella Enteritidis and Salmonella

 Typhimurium in Ground Beef and Meatball Samples in Samsun, Turkey [Abstract]. Microbial Drug

 Resistance. 26(2): 136
- World Health Organization (1988). Salmonellosis control: the role of animal and product hygiene. World Health Organization technical report series. 774,1-83.